Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 32 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „имуществени и неимуществени вреди от престъпления" се добавя „от общ характер" и накрая се добавя „от престъпленията, посочени в ал. 3".

2. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Когато пострадалият е починал в резултат на престъплението, правото на подпомагане и финансова компенсация преминава върху неговите наследници или върху лицето, с което се е намирал във фактическо съжителство.

(3) Финансова компенсация могат да получат лицата по ал. 1 и 2, когато са претърпели вреди от престъпленията:

1. тероризъм; умишлено убийство; опит за убийство; умишлена тежка телесна повреда; блудство; изнасилване; трафик на хора;

2. престъпления, извършени по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група;

3. други тежки умишлени престъпления, от които като съставомерни последици са настъпили смърт или тежка телесна повреда."

§ 2. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) основният текст се изменя така:

„(1) Органите на Министерството на вътрешните работи, следователите, повереникът, особеният представител и организациите за подкрепа на пострадали без ненужно забавяне уведомяват пострадалите или лицата по чл. 3, ал. 2 за:";

б) точка 1 се изменя така:

„1. възможностите им за достъп до медицинска помощ, за организациите, към които могат да се обърнат за безплатна

психологическа помощ и подкрепа, както и за всякакъв вид специализирана помощ, които могат да получат;”

в) създава се нова т. 4:

„4. органите, пред които може да бъде подаден сигнал при нарушаване на правата им от компетентния орган, действащ в рамките на наказателното производство;“

г) досегашните т. 4-8 стават съответно т. 5-9.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Наблюдаващият прокурор в хода на досъдебното производство следи за изпълнението на задълженията на разследващите органи за предоставяне на информацията по ал. 1.“

3. Алинея 3 се отменя.

§ 3. Създават се чл. 6а и 6б:

„Чл. 6а. Задграничните представителства на Република България в държавите - членки на Европейския съюз, информират писмено българските граждани, които се намират там и са пострадали от престъпления на територията на приемащата държава, както и лицата по чл. 3, ал. 2 - при тяхно желание, за компетентните органи в тази държава, към които могат да се обърнат относно реда за получаване на подпомагане и финансова компенсация, за възможността по чл. 19, ал. 1, както и за условията и реда за получаване на съответния вид подпомагане по реда на чл. 8-11 на територията на Република България.

Чл. 6б. (1) При уведомяването по чл. 6, ал. 1 компетентните органи са длъжни да се съобразят с индивидуалните характеристики на пострадалите или на лицата по чл. 3, ал. 2, включително с възрастта им или с евентуално увреждане.

(2) Уведомяването се извършва устно и писмено чрез формуляр за уведомяване по чл. 6, ал. 1, на достъпен език, който пострадалите или лицата по чл. 3, ал. 2 разбират.

(3) За уведомяването се изготвя протокол в два еднообразни екземпляра, които се регистрират по установения в съответния орган или организация по чл. 6, ал. 1 ред. Единият екземпляр от протокола и формулярът по ал. 2 се връчват на пострадалия или на лицата по чл. 3, ал. 2.“

§ 4. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 думите „както и на лечебни заведения, службите за социално подпомагане“ се заменят с „както и на центровете за спешна медицинска помощ, лечебните заведения за болнична помощ, дирекциите за социално подпомагане“.

2. В ал. 2 след думите „Министерството на вътрешните работи“ се добавя „Министерството на външните работи“ и се поставя запетая.

§ 5. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 3 след думите „безплатна правна помощ" се добавя „по реда на Закона за правната помощ".

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Формите на подпомагане по ал. 1, т. 2 и 4 се предоставят при спазване на принципа на поверителност преди образуване на наказателно производство, по време на или в рамките на подходящ срок след приключване на наказателното производство съобразно нуждите на пострадалите и на лицата по чл. 3, ал. 2."

3. Създава се ал. 4:

„(4) Организациите за подкрепа на пострадали изрично обосновават в доклада си по чл. 9, ал. 4 необходимостта от предоставяне на формите на подпомагане по ал. 1, т. 2 и 4."

§ 6. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „подкрепа на пострадали" се добавя „съобразно нуждите на пострадалия и психологическото му състояние".

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) При необходимост безплатната психологическа консултация и помощ по ал. 1 се предоставят и след постановяване на решението по чл. 24. В тези случаи организациите за подкрепа на пострадали изрично обосновават в доклада си по чл. 9, ал. 4 необходимостта от предоставянето им."

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Дейността по ал. 1 се финансира от Министерството на правосъдието, като процедурата по избор на организации за подкрепа на пострадали, условията и редът за финансирането и контролът върху дейността им се уреждат с Правилника за прилагане на закона при съобразяване с правилата по държавните помощи."

4. Досегашната ал. 3 се отменя.

§ 7. Член 10 се отменя.

§ 8. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и в предоставянето на информация относно риска от вторично и повторно виктимизиране, от извършване на друго престъпно посегателство предвид уязвимото им състояние, от сплашване или отмъщение, както и предоставяне на съвети относно предотвратяването им".

2. Създава се ал. 3:

„(3) Организациите за подкрепа на пострадали осигуряват подслон или друго подходящо временно настаняване на пострадалите от престъпления, които се нуждаят от сигурно място поради непосредствен риск от вторично и повторно виктимизиране, сплашване и отмъщение.“

§ 9. Членове 12 и 13 се изменят така:

„Чл. 12. (1) Пострадалите от престъпления имат право на еднократна финансова компенсация при условията и по реда, предвидени в този закон.

(2) Финансовата компенсация се предоставя след влизането в сила на:

1. осъдителната присъда, включително в случаите, когато делото е било разгледано в отсъствие на подсъдимия;

2. споразумението за решаване на делото в досъдебното производство;

3. прокурорския или съдебния акт, с който наказателното производство е било прекратено, с изключение на случаите, когато прекратяването е на основание чл. 24, ал. 1, т. 1, 7 и 9 от Наказателно-процесуалния кодекс;

4. прокурорския или съдебния акт, с който наказателното производство е било спряно поради неразкриване на извършителя на престъплението.

Чл. 13. (1) Финансовата компенсация се изразява в предоставяне от държавата на парична сума, като максималният й размер за лице по чл. 3, ал. 1 или за лицата по ал. 2 не може да надвишава 10 000 лв.

(2) Когато финансовата компенсация се предоставя за издръжка на лица по чл. 3, ал. 2, ненавършили 18-годишна възраст, размерът за всяко едно лице е до 10 000 лв.“

§ 10. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Редът за установяването на вредите по ал. 1 и изплащането на финансовата компенсация се определят с Правилника за прилагане на закона.“

§ 11. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „двумесечен срок“ се заменят с „в едногодишен срок“.

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Когато молбата се подава чрез организация за подкрепа на пострадали, тя се изпраща на Националния съвет или

на областния управител по настоящ адрес на пострадалия в 7-дневен срок от получаването й.”

3. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Когато молбата за финансова компенсация не е подадена в срока по ал. 3, пострадалият или лицата по чл. 3, ал. 2 представят в писмена декларация причината и обстоятелствата, довели до неспазването на срока. Националният съвет допуска или отказва разглеждане на молбата, за което се мотивира.“

4. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и се изменя така:

„(7) Към молбата се прилагат заверени копия на документите, които удостоверяват посочените в нея данни, включително декларация от пострадалия или от лицата по чл. 3, ал. 2, че не е правено искане за обезщетение за същото престъпление и обезщетение не е изплащано по друг ред.“

5. Създава се ал. 8:

„(8) Когато пострадалият е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, за установяване на основанието по чл. 15, ал. 1, т. 1 Националният съвет може да поиска съдействие от компетентните органи на държавата членка, чийто гражданин е пострадалият.“

6. Досегашната ал. 7 става ал. 9 и се изменя така:

„(9) Националният съвет предоставя на пострадалия, на областния управител и на организацията за подкрепа на пострадали, когато молбата е постъпила чрез тях, информация за лице за контакт в Министерството на правосъдието, документ за получаването на молбата и срока за произнасяне по нея.“

§ 12. В чл. 20, ал. 2, изречение първо след думите „се състои от“ се добавя „постоянен и резервен член“.

§ 13. В чл. 22 ал. 2 се изменя така:

„(2) Правомощията и дейността на експертната комисия се уреждат с Правилника за прилагане на закона.“

§ 14. В чл. 23 ал. 1 се изменя така:

„(1) Националният съвет заседава веднъж месечно.“

§ 15. В чл. 24 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Молбите за предоставяне на финансова компенсация се разглеждат в едномесечен срок от датата на постъпването им. При необходимост този срок може да бъде удължаван до три месеца.“

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Препис от решението се изпраща незабавно на пострадалия и на областния управител или на организацията за подкрепа на пострадали, когато молбата за финансова компенсация е постъпила чрез тях.“

§ 16. В чл. 25, ал. 2 думите „в специална извънбюджетна сметка“ се заменят с „по бюджета“.

§ 17. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Националния съвет осъществява сътрудничество и координация с Европейските мрежи, които се занимават с въпроси, пряко свързани с правата на пострадалите от престъпления.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 18. В чл. 28, ал. 1 след думите „чл. 11, ал. 1“ се добавя „и 3 и чл. 18, ал. 5“.

§ 19. В чл. 29, ал. 1 думите „длъжностни лица от администрацията на Министерството на правосъдието“ се заменят с „членове на експертната комисия към него“.

§ 20. В Допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Наименованието се изменя така:

„Допълнителни разпоредби”

2. Създава се § 1а:

„§ 1а. Този закон въвежда разпоредби на Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ, L 315, 14.11. 2012 г.).”

Преходни и заключителни разпоредби

§ 21. В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема правилник за прилагане на Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления.

§ 22. Подадените молби за финансова компенсация до приемането на правилника за прилагане на закона се разглеждат при досегашните условия и ред.

§ 23. Образците на формуляра и на протокола по чл. 6б, ал. 2 и 3, както и образците на молбата за финансова компенсация по чл. 18, ал. 1 се утвърждават с правилника за прилагане на закона.

§ 24. Този закон влиза в сила от датата на обнародването му в „Държавен вестник".

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …….…..… 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления

С настоящия законопроект се разширява и прецизира съществуващата нормативна уредба по отношение на правата на пострадалите от престъпления, включително чрез въвеждане на разпоредби на Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета. Конкретните цели на законопроекта са свързани с подобряване информираността на пострадалите за правата им по Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления (ЗПФКПП), с осигуряването на безплатен достъп за всички пострадали от престъпления от общ характер до организации, оказващи безплатна психологическа консултация и практическа помощ, с разширяване кръга на тежките умишлени престъпления, за които е предвидена финансова компенсация от държавата, с подобряване ефективността на схемата за финансова компенсация, по-конкретно в случаите, когато компенсацията се предоставя за издръжка на лица, ненавършили пълнолетие, както и с регламентиране на взаимодействието на държавата с неправителствените организации, оказващи безплатна психологическа консултация и практическа помощ на пострадалите от престъпления.

Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления има следните цели:

- Разширяване обхвата на органите, организациите и лицата, които предоставят информацията за правата на пострадалите по ЗПФКПП.

- Осигуряване на безплатен достъп за всички пострадали от престъпления от общ характер до организации, оказващи безплатна психологическа консултация и практическа помощ по ЗПФКПП.

- Разширяване обхвата на тежките умишлени престъпления, за които ЗПФКПП предвижда финансова компенсаця.

- Подобряване ефективността на схемата за предоставяне на финансова компенсация по ЗПФКПП.

- Регламентиране на взаимодействието на държавата с неправителствените организации, оказващи безплатна психологическа консултация и практическа помощ по ЗПФКПП.

Предлаганите изменения и допълнения се свеждат по-конкретно до следното:

1.1. С предложената редакция на ал. 1 на чл. 3 се осигурява възможност всички пострадали от престъпления от общ характер да имат безплатен достъп до организации, оказващи безплатна психологическа консултация и практическа помощ. С изменението на ал. 2 на чл. 3 се разширява кръгът на лицата, които ще имат право на подпомагане и финансова компенсация от държавата. Предвидените промени въвеждат разпоредби на Директива 2012/29/ЕС, а разширяването на кръга на правоимащите лица по закона е съобразено и с разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) по отношение на правата на пострадалите, и с българската съдебна практика.

1.2. С предлаганата редакция на ал. 3 на чл. 3 се разширява кръгът на тежките умишлени престъпления срещу личността, за пострадалите от които законът ще предвижда финансова компенсация от държавата. В обхвата на закона са добавени опитът за убийство, както и е предвидено да отпадне хипотезата в действащата разпоредба по отношение на престъпленията блудство и изнасилване, за които се предвижда финансова компенсация само ако са настъпили тежки увреждания на здравето.

Следва да се отбележи, че финансовата компенсация по ЗПФКПП се предоставя само в случаите, когато престъплението е доказано по безспорен начин от правоприлагащите органи с влязъл в сила акт, посочен в чл. 12 от закона. Финансовата компенсация не може да бъде предоставяна, ако пострадалият е получил компенсация или обезщетение по друг ред, както и при предвидените други ограничения в чл. 15 от закона. След изплащане на компенсацията държавата предявява регресен иск към извършителя на престъплението или към неговите наследници за възстановяването на изплатената парична сума.

1.3. Предложената редакция на чл. 6 цели да бъде подобрено информирането на пострадалите за правата им по този специален закон. Информацията, която се предоствя, касае възможностите за защита на правата и законните им интереси, включително в наказателния процес, както и начините да се възползват от формите на подпомагане и финансова компенсация от държавата. Целесъобразно е информацията да бъде предоставяна на всички нива в процеса след извършване на престъплението и от широк кръг органи или лица, които при изпълнение на своята дейност контактуват с пострадали от престъпления. Това ще помогне за по-добрата реализация на правата им като пострадали от престъпление, включително за своевременното подаване на молба за финансова компенсация, както и да получават без ненужно забавяне информация за наличните процедури за подаване на жалба при нарушаване на техните права от компетентния орган, действащ в рамките на наказателното производство.

Включването на наблюдаващия прокурор в процеса на информиране на пострадалите е задължително, вземайки предвид ролята на прокуратурата в системата на наказателното правосъдие. Специалната функцията на прокуратурата като гарант

за правата на отделната личност в системата на наказателното право е да осигурява помощ и защита на пострадалите от престъпления и задължение на прокурорите спрямо участниците в процеса е да държат сметка за пострадалите от престъпни посегателства лица и да следят дали им е осигурен достъп до информация за правата им като пострадали от престъпления.

Предложеният чл. 6а от законопроекта установява задължение за задграничните представителства на Република България в държавите - членки на Европейския съюз, да информират писмено българските граждани, които се намират там и са пострадали от престъпления на територията на приемащата държава членка, за компетентните органи в съответната държава, към които могат да се обърнат относно реда за получаване на подпомагане и финансова компенсация, както и за възможностите за получаване на подпомагане, когато се намират на територията на Република България.

Със създаването на чл. 6б се предлагат подходящи мерки за оказване на съдействие на пострадалите да разбират и да бъдат разбирани при първия контакт и по време на всички по-нататъшни необходими контакти с компетентен орган в контекста на наказателното производство, включително когато този орган предоставя информация. Комуникацията с пострадалите следва да се предоставя на прост и достъпен език, устно и писмено. При комуникацията следва да се отчитат индивидуалните характеристики на пострадалия, включително евентуалните увреждания, които могат да засегнат способността му да разбира или да бъде разбиран.

1.4. При измененията на чл. 8, 9 и 11 от ЗПФКПП се въвеждат разпоредби на Директива 2012/29/ЕО. Директивата предвижда на членовете на семейството на лице, чиято смърт е пряка последица от престъпление, и които са претърпели вреда в резултат на смъртта на лицето, да им бъде предоставен безплатен достъп в условията на поверителност до служби/организации за подкрепа на пострадали, действащи в интерес на пострадалите, преди и по време на наказателното производство, както и в рамките на подходящ срок след приключване на наказателното производство. Достъпът до такива служби/организации следва да бъде предоставян в зависимост от нуждите и степента на вредите, претърпени в резултат от извършеното срещу пострадалия престъпление. Липсата на изрична нормативна уредба на отношенията между Министерството на правосъдието, Националния съвет и неправителствените организации за подкрепа на пострадали следва да бъде преодоляна, като в закона и в правилника за прилагането му бъдат уредени изрчино минималните изисквания за териториален обхват на дейността, за подбор на такива организации, за процедурата по избора, формализиране на сътрудничеството с държавата, определяне на съответните задължения между Министерството на правосъдието, Съвета и организациите, за координацията на различните дейности, изискваната документация

за отчетност на финасирането, както и за механизмите за контрол и възможностите за одити на цялостната дейност.

1.5. Възможността за предоставяне на финансова компенсация при споразумение в досъдебната фаза, каквото предложение е направено с допълнение в чл. 12 от закона, е задължително с оглед на практиката по прилагането на чл. 381 и следващите от НПК, която показва, че когато се сключва такова споразумение за престъпления по раздел II на глава втора от Наказателния кодекс (телесни повреди), не се изследват имуществените вреди, които са пряка последица, тъй като тези престъпления не включват като съставомерен признак причиняването на имуществени вреди и такива доказателства не се събират в досъдебното производство. Характерът на тези престъпления обуславя преди всичко неимуществени вреди и НПК предвижда уведомяване на пострадалите за споразумението с оглед на възможността за предявяване на гражданки иск за неимуществени вреди към извършителя на престъплението. Решенията на Националния съвет за предоставяне на финансова компенсация са пряко свързани с акта на съда или с прокуратура и когато е допуснато споразумение в досъдебното производство се постановява отказ от предоставяне на компенсация поради императивното изискване на чл. 381, ал. 3 от НПК. Когато в определението на съда, с което се одобрява споразумението, се записва, че няма причинени имуществени вреди от престъплението, това не означава, че пострадалият не е правил разходи за лечение, за които обаче доказателства не са събирани, и техният размер не е установен. При тежките телесни повреди имуществените вреди като разходи за лечение биха могли да възникнат преди, по време на и след одобряване на споразумението и пострадлият не бива да бъде ощетяван поради съществени пропуски на процесуалните правила.

1.6. С предложеното изменение на чл. 13 се цели премахване на долната и на горната граница на размера на компенсацията по ал. 1, като се дава възможност, ако едно лице докаже вреди по смисъла на чл. 14 от закона, да получи сума над 5000 лв., но не повече от 10 000 лв. На следващо място, ненавършилите пълнолетие лица ще получават финансова компенсация за издръжка до 10 000 лв. за всяко едно лице. С допълнението на чл. 14 се предвижда редът за установяване на имуществените вреди да бъде определен в правилника за прилагането на закона, който следва да бъде приет от Министерския съвет.

1.7. С измененията в чл. 18 се предвижда удължаване на срока за подаване на молбата за финансова компенсация, тъй като практиката показва, че двумесечният срок в редица случаи се оказва недостатъчен за подаване на молбите за финансова компенсация предвид емоционалното и психическото състояние на пострадалите вследствие на извършеното престъпление и проведеното наказателно производство, включително, за да бъдат предприети съответните действия от пострадалия за удовлетворяване на присъдените му обезщетения с осъдителната

присъда и декларирането на обстоятелствата по чл. 15, ал. 1, т. 4, каквото предложение се прави с настоящия законопроект. Предвид предложените изменения в чл. 6, касаещи повишаване на информираността по закона и увеличаването на срока за подаване на молбата за финансова компенсация, при неспазването на този срок пострадалите ще представят писмена декларация с причините и обстоятелствата за това, а Националният съвет ще се произнася с мотивирано решение по допустимостта на молбата. Когато пострадалите ангажират неправителствените организации при подаването на молбата за финансова компенсация, същите ще имат задължение да я препращат своевременно на компетентните органи.

1.8. Предвидените промени в чл. 20, 22, 23, 24 и 25 са насочени към подобряване дейността на Националния съвет, като се регламентират правомощията и дейността на комисията към него, както и сроковете за разглеждане на молбите за финансова коменсация. Предлага се да има резервни членове на Съвета, тъй като по този начин ще бъдат избегнати случаите на отлагане на заседанията поради липса на кворум. Също така, с оглед на разширяване кръга на престъпленията, за които ще се предвижда финансова компенсация от държавата, и подобряване на информираността по закона Националният съвет ще заседава веднъж месечно, като е предвидено молбите да се разглеждат в едномесечен срок, а при необходимост този срок може да бъде удължен до три месеца. Сумите, получени от регресните искове към извършителите на престъпления, ще постъпват по бюджета на Министерството на правосъдието, тъй като средствата за изпълнение на закона се осигуряват по бюджета на Министерството на правосъдието, като се планират по реда и в сроковете на процедурата за изготвяне на държавния бюджет за всяка година.

1.9. С предложената нова ал. 2 на чл. 27 се въвеждат разпоредби на Директива 2012/29/ЕО. Осъществяването на сътрудничество и координация с Европейските мрежи, които се занимават с въпроси, пряко свързани с правата на пострадалите от престъпления, е от ключово значение, за да се насърчи и улесни съобщаването за престъпления и да се даде възможност на пострадалите да прекъснат кръга на повторно виктимизиране. От основно значение е пострадалите да имат на разположение надеждни услуги за подкрепа, което ще повиши доверието им в наказателноправните системи на държавите членки и ще намали броя на несъобщените престъпления.

1.10. В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта е предвидено приемането на правилник за прилагането на закона от Министерския съвет. С него ще бъдат регламентирани правомощията и дейността на експертната комисия към Съвета, процедурата по избор на организации за подкрепа на пострадали, условията и редът за финансирането и контролът върху дейността им, редът за установяване на имуществените вреди и изплащането на финансовите компенсации, ще бъдат утвърдени образците на формуляра и на протокола по чл. 6б, ал.

2 и 3, както и образците на молбата за финансова компенсация по чл. 18, ал. 1 от закона.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)